

ΕΤΟΣ 63ον

16 Αυγούστου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 33 (3246)

ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Φοβερή κατάσταση τό δικαστήριο! Μόνον όποιος έχει εμπλακεϊ σέ δίκη κατανοεί πόσο ψυχοφθόρα καί πικρή είναι ή όλη διαδικασία, άσχετως άν έχει δίκαιο ή άδικο, άσχετως άν καταδικασθεί ή άθωωθεί. Πιο τραγικό όμως, είναι τό νά άντιδικεί κανείς όχι μέ ξένους καί άγνώστους, αλλά μέ τούς άδελφούς του, τούς οικείους, τούς δικούς του ανθρώπους.

Οί άνακρίνοντες

Πικραμένος καί άγανακτισμένος εμφανίζεται στό σημερινό άποστολικό ανάγνωσμα ό Άπόστολος τών Έθνών. Καί τούτο διότι τά έθνη φαίνεται νά άμφισβητούν τήν άποστολική του ιδιότητα. Σέ τέτοιο βαθμό είχε διαβρωθεί ή Έκκλησία τής Κορίνθου από τή μικροπρέπεια καί τούς άνταγωνισμούς, ώστε κάποιιοι γιά νά δημιουργήσουν καί περιθριγκώσουν τήν προσωπική τους όμάδα μέσα στό σώμα τής Έκκλησίας, έφθασαν νά άμφισβητούν εκείνον πού τούς είχε όδηγήσει στό Φώς του Χριστού, τόν άπόστολο Παύλο. Καί αυτό τόν πόνεσε, όχι γιατί διεκδικούσε τήν άναγνώριση καί τόν ανθρώπινο έπαινο, αλλά γιατί αυτό λειτουργούσε ως δούρειος ίππος ώστε νά όδηγηθούν κάποιιοι στό συμπέρασμα ότι άφου άμφισβητείται ή άποστολική του ιδιότητα, άνετα μπορούσε νά άμφισβητηθεί καί τό περιεχόμενο του κηρύγματος του. Έτσι όμως, χάριν ανθρώπινων επιδιώξεων, θά επλήττετο ό λόγος τής άληθείας πού ό Παύλος διακονούσε.

Γι' αυτό καί ή αντίδραση του Άποστόλου υπήρξε κάθετη. «Άν γιά άλλους δέν είμαι Άπόστολος, γιά σας όμως, είμαι! Καί άπόδειξη του άποστολικού μου αξιώματος είστε σεις οι ίδιοι! Οί ίδιοι πού μέ άμφισβητείτε, είστε οι μάρτυρές μου ότι γιά σας υπήρξα Άπόστολος, άφου έγώ σας όδήγησα στόν Χριστό!». Καί στή συνέχεια άπαρηθμεϊ όχι τίς άγιοπνευματικές ευεργεσίες πού αναποτίμητα ή Χάρις του Κυρίου χαρίζει μέσω τής Πίστης στόν Χριστό, αλλά τά όσα

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. θ΄ 2-12)

Ἡ ἄσκησις τοῦ ἀποστολικοῦ ἔργου

Ἀδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστὶ. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳ ὄψωνίῳ ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωυσέως νόμῳ γέγραπται· «Οὐ φιμώσεις βοῦν ἄλωϊντα». Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἄροτριῶν ἄροτριᾶν, καὶ ὁ ἄλωϊν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινα δώμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

ὠφελήθηκαν οἱ Κορίνθιοι, σέ ἀπλό, πρακτικὸ καὶ ὑλικὸ ἐπίπεδο ἀπὸ τόν ἴδιο τόν Παῦλο ὡς Ἀπόστολο.

Ποιά εἶναι αὐτά; Μά τὰ ὀφέλη τους ἀπὸ τόν τρόπο πού ὁ Παῦλος διαχειρίσθηκε τὰ δικαιώματά του ὡς Ἀπόστολος. Δέν ἔχω δικαίωμα, ἐρωτᾷ, νά συντηροῦμαι ἀπὸ τήν Ἐκκλησία, ἀφοῦ γι' αὐτήν ἐργάζομαι; Δέν ἔχω δικαίωμα νά διεκδικῶ νά καλύπτονται οἱ καθημερινές μου ἀνάγκες ἀπὸ ἐσᾶς; Μόνο ἐγὼ καὶ ὁ Βαρνάβας πρέπει καὶ νά κηρύττουμε καὶ νά ἐργαζόμεστε γιά νά ζήσουμε; Ποιός στρατιώτης συμμετέχει σέ ἐκστρατεία μέ δικά του ἐξοδα; Ποιός ἔχει ἀμπέλι καὶ δέν τρώει ἀπὸ τόν καρπὸ του; Ποιός ἔχει πρόβατα καὶ δέν πίνει ἀπὸ τό γάλα τους; Κι αὐτά δέν εἶναι λογικές ἐφευρέσεις ἀνθρώπων, ἀλλὰ παραγγέλια Θεοῦ. Γιατί καὶ στόν Νόμο τοῦ Μωυσέως γράφτηκε ὅτι, δέν θά φιμώσεις τό στόμα τοῦ βοδιοῦ πού ἀλωνίζει, ὄχι γιατί τό πρόταγμα γιά τόν Θεό ἦταν ἡ προστασία τῶν βοδιῶν, ἀλλὰ γιά νά γίνει κατανοητό ὅτι ὁ κάθε ἐργάτης καὶ μάλιστα ὁ ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου ἔχει δικαίωμα νά συντηρηθεῖ ἀπὸ ὅσους ὠφελοῦνται ἀπὸ τόν κόπο του. Κι ὅμως, ὁ Παῦλος δέν τὰ διεκδικεῖ ὅλα αὐτά, γιά νά μὴν ὑπάρξει τό παραμικρὸ ἐμπόδιο στή διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου ἐξαιτίας ἀνθρώπων παρεξηγήσεων πού ἡ διεκδίκηση δικαιωμάτων θά προξενοῦσε. Διαπιστώνει ὅμως, ὅτι τελικὰ ἡ τακτικὴ του αὐτὴ δέν ἀπέδωσε μιᾶς πού δέν ἀπέφυγε αὐτό πού ἀπευχόταν!

Ἡ ἀμφισβήτηση

Τό παράπονο τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἀπὸ τήν ἄδικη καὶ μικροπρεπὴ ἀμ-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἐσεῖς εἴσθε ἡ σφραγίδα τῆς ἀποστολῆς μου ἐν Κυρίῳ. Αὐτή εἶναι ἡ ὑπεράσπισίς μου πρὸς ἐκείνους πού μέ ἐπικρίνουν. Μήπως δέν ἔχομεν ἐξουσίαν νά φᾶμε καί νά πιοῦμε; Μήπως δέν ἔχομεν ἐξουσίαν νά περιφέρωμεν γυναῖκα χριστιανήν, ὅπως καί οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι καί οἱ ἀδελφοί τοῦ Κυρίου καί ὁ Κηφᾶς; Ἡ μόνον ἐγώ καί ὁ Βαρνάβας δέν ἔχομεν ἐξουσίαν νά μὴν ἐργαζώμεθα; Ποίος ποτέ ὑπηρετεῖ εἰς τόν στρατόν μέ δικά του ἔξοδα; Ποίος φυτεύει ἀμπέλι καί δέν τρώγει ἀπό τόν καρπὸν του; Ἡ ποίος βόσκει ποιμνὴν καί δέν τρώγει ἀπὸ τὸ γάλα τῆς ποιμνῆς; Μήπως τὰ λέγω αὐτὰ ἀνθρωπίνως σκεπτόμενος; Δέν τὰ λέγει καί ὁ νόμος; Εἰς τόν νόμον τοῦ Μωυσέως εἶναι γραμμένον, Δέν θά κλείσῃς τὸ στόμα τοῦ βοδιοῦ πού ἀλωνίζει. Μήπως νοιάζεται ὁ Θεὸς γιὰ τὰ βόδια; Ἡ μιλεῖ ἀποκλειστικά γιὰ μᾶς; Πραγματικά γιὰ μᾶς εἶναι γραμμένον, διότι ἐκεῖνος πού ὀργώνει τὴν γῆν, ὀφείλει μέ ἐλπίδα νά ὀργώνη, καί ἐκεῖνος πού ἀλωνίζει, νά ἀλωνίζῃ μέ ἐλπίδα ὅτι θά ἔχη μέρος τοῦ καρποῦ. Ἐάν ἐμεῖς ἐσπείραμεν σ' ἐσᾶς τὰ πνευματικά, εἶναι μεγάλο πρᾶγμα ἐάν θερίσωμεν ἀπὸ σᾶς ὑλικά πρᾶγματα; Ἐάν ἄλλοι χρησιμοποιοῦν τὸ δικαίωμα νά μετέχουν εἰς τὰ ἀγαθὰ σας, δέν τὸ ἔχομεν ἐμεῖς περισσοτέρον; Δέν ἐκάναμεν ὅμως χρῆσιν τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, ἀλλὰ τὰ ὑπομένομεν ὅλα, διὰ νά μὴ φέρωμεν κανένα ἐμπόδιον εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

φισβήτησή του, συμπεκνώνεται σέ μιά φράση. Ἡ ἂν ἐμεῖς σπείραμε στίς καρδιές τὸν πνευματικὸ σπόρο καί σᾶς γνωρίσαμε τὸν ἀληθινὸ Θεό, διδάσκοντας δόγμα καί ἥθος, εἶναι μεγάλο πρᾶγμα τὸ νά θερίσουμε ὡς ἀνταπόδοση τῆ συντήρησής μας; Ἡ ὅταν προσφέρουμε κάτι τόσο σπουδαῖο καί πολύτιμο, εἶναι ἄξιο λόγου τὸ νά παζαρεύεται ὁ βιοπορισμὸς μας; Ἡ ὅσοι δέν κατανοοῦν τὸ ἀνισομερές τῶν συγκρινόμενων μεγεθῶν, μᾶλλον δέν ἔχουν καταλάβει πόσο σημαντικό εἶναι νά ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία στὸν κόσμον.

Τὸ παράπονο τοῦ ἀποστόλου Παύλου θά μπορούσαμε νά ποῦμε ὅτι εἶναι διαχρονικό. Καί τοῦτο διότι καί στίς ἡμέρες μας παρατηροῦνται, ὡς μὴ ὀφείλει, ἔκτροπα καί παραπικρασμοί, ἀλλὰ καί ἄδικη ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας μας κριτική, ἐξαιτίας τῆς διαχείρισης τῶν ἐκκλησιαστικῶν πόρων. Τὸ παράξενο εἶναι ὅτι ἀντὶ νά διαμαρτύρονται οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὰ ὅσα ἄδικα καὶ ἀναληθῆ ἀκοῦν ὡς εὐφάνταστες κατηγορίες, ὑψώνουν φωνή καί καταγγέλλουν ὅσοι σπανιότατα καί περιστασιακά ἐπισκέπτονται κάποιον Ναό, ἀσκώντας στή συνέχεια κριτική μέ ὕφος ἀνθρώπου πού τὰ ξέρει ὅλα. Ἀποδεικνύουν μέ τὸν τρόπο αὐτὸ τὴν προκατάληψη πού τοὺς διακατέχει, τὴν ἀποξένωσή τους ἀπὸ τὴν πνευματικὴ ζωὴ καί τὸ πνεῦμα ἀντικληρικαλισμοῦ πού τοὺς χαρακτηρί-

16 Αυγούστου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνας, ἡ τοι τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944). Διομήδους μάρτυρος († 298). Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου († 1578), Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 15 Αὐγ. 1579), Ἀποστόλου († 1680) καὶ Σταματίου νεομαρτ. τῶν ἐν Μεγάροις 6 μαρτύρων.

Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. θ΄ 2-12 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιη΄ 23-35.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 23 Αυγούστου, ΙΒ΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Φιλιπ. β΄ 5-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι΄ 38-42, ια΄ 27-28.

ζει, μιᾶς πού τουλάχιστον στὴν Ἑλλάδα τὰ γεγονότα ἄλλα ἀποδεικνύουν. Ἀρκεῖ κανεὶς νὰ ἐπικαλεσεῖ, ὄχι τὸ πνευματικὸ ἔργο, τὸ ὁποῖο δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτιμηθεῖ, ἀλλὰ τὸ προνοιακὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ νὰ καταφανεῖ ὅτι μέ τόσο λίγα μέσα πραγματοποιοῦνται τόσα πολλὰ, χάρη στὸ φιλότιμο τοῦ φιλόχριστου ἡοῦ μας καὶ τῆ διαφανῆ καὶ ἔντιμη διαχείριση τῶν ὑπεύθυνων ἐκκλησιαστικῶν ταγῶν. Ἄλλὰ καὶ τὸ πλῆθος ὄσων μισθοδοτοῦνται ἐργαζόμενοι ὡς προσωπικὸ σέ Ναοὺς καὶ Ἰδρύματα, ἂν ἀναλογισθεῖ κανεὶς, πάλι θὰ τρομάξει ἀπὸ τὰ μεγέθη τῶν ποσῶν πού ἀποτυπώνονται ὡς ἀπαραίτητα.

Τὶ ἐπιδιώκει ὁ ἀπόστολος Παῦλος μέ τὸ σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα; Νὰ φιλοτιμηθεῖ τοὺς Κορινθίους, ὥστε νὰ στηριχθεῖ χωρὶς ἀμφισβητήσεις τὸ θυσιαστικὸ τοῦ ἔργο. Κι αὐτὸ δὲν ἰσχύει μόνο γιὰ τότε. Εἶναι ὁ τρόπος πού πορεύεται διαχρονικὰ ἡ Ἐκκλησία! Μὲ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη καὶ ἀλληλοσεβασμὸ στὴν εὐθύνη καὶ τὴν προσφορά τοῦ καθενός!

Ἀρχιμ. Ἰ. Ν.

Νέες ἐκδόσεις ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία

Ἡ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΗ

π. Θωμᾶ Χόσκο

Τὸ ἔργο ἐκδόθηκε σέ δύο πολυσέλιδους καὶ καλαίσθητους τόμους:

Ὁ πρῶτος, «Δόγμα καὶ Λατρεία», πραγματεύεται τὸ ὀρθόδοξο Δόγμα, μέσω σχολίων στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως, καὶ ἀναφέρεται στὴ Λατρεία μέ ἐρμηνεῖα τοῦ λατρευτικοῦ βίου τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ δεῦτερος τόμος, «Βίβλος καὶ Πνευματικότητα», εἶναι ἀφιερωμένος στὴ βιβλικὴ ἐρμηνεῖα, στὰ σημαντικότερα γεγονότα τῆς ἱστορίας τοῦ Χριστιανισμοῦ, καθὼς καὶ στὴν ὀρθόδοξη πνευματικότητα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
